

Nr 899

Av herr **Antonsson m. fl.**, om *premiering vid beskattningen av sparande.*

(Lika lydande med motion nr 796 i Första kammaren)

Under större delen av efterkrigstiden har brist på kapital bromsat samhällsutvecklingen inom olika samhällssektorer i vårt land. Endast under dämpade konjunkturen har det visat sig möjligt att uppnå rimlig balans mellan sparande och investering utan alltför stora begränsningar av investeringsprojekten. Det framstår därför som nödvändigt att ökade resurser ställs till förfogande för investeringsverksamhet, om vårt land skall kunna hävda sig i den internationella konkurrensen och nationalinkomsten ökas i den omfattning vi föresatt oss.

De förändringar i sparandets struktur som inträffat har resulterat i att det enskilda sparandets relativa betydelse starkt minskat. Särskilt allvarligt är att sparkvoten, d. v. s. den andel av inkomsten som hushållen sparar av sin inkomst, stadigt sjunker. Medan den i slutet av 1950-talet var omkring 8 procent hade den 1964 sjunkit till 6,5 procent och 1969 till bara 3,5 procent.

Det är vår bestämda övertygelse att ett omfattande sparande bör ske i decentraliserad form. Vi ser det därför som angeläget att hushållssparandet uppmuntras. Denna uppfattning har från vårt håll tidigare markerats i riksdagen — senast vid föregående års riksdag.

Klimatet för det enskilda sparandet i vårt land kan inte betecknas som tillfredsställande. Det lönsparande som främjas av det allmänna har fått viss anslutning från allmänheten men kan inte sägas ha kommit upp till önskvärd omfattning.

Det personliga sparandet bör främjas på ett effektivare sätt, nämligen genom särskild premiering i beskattningshänseende.

Banksparandet är en sparform som är särskilt betydelsefull för småspararna. Det är angeläget att kompensera denna sparform, då den hör till dem som särskilt hårt drabbas av inflationen. Även administrativa skäl talar för att premiera banksparandet. Sparpremien bör därför knytas till särskilda bankkonton. Premien bör utgå i form av proportionellt avdrag på den statliga inkomstskatten med viss del av under året insatt belopp. Premien kan försöksvis sättas vid 10 procent av årets nysparande. I syfte att stimulera ett långsiktigt sparande utfaller den endast om beloppet stått inne en viss period, t. ex. minst 5 år. Detta motsvarar en årlig tilläggsränta av ca 2 procent.

Denna metod skulle ge en sparstimulans oberoende av vederbörandes inkomstnivå. Den skulle vara förmånlig för småspararna, som nu drabbas hårt av inflationen. För att förhindra s. k. vartannatårssparande bör premiering endast ske för belopp som ökar kontots tidigare maximum.

Kontot bör inte vara spärrat, men om uttag sker före utgången av den stipulerade 5-årsperioden skall den på uttaget belopp belöpande premien återgå till statsverket. Detta kan ske genom att banken som skattebelopp inbetalar 10 procent av i förtid uttaget belopp.

Hinder bör inte möta att — efter överenskommelse mellan arbetsgivaren och den anställde — låta sparavdraget slå igenom redan vid källskatten. Överenskommelse bör sålunda kunna få träffas om att arbetsgivaren ombesörjer sparkontoinställning för den anställdes räkning. Källskatten bör då kunna minskas med 10 procent av på sparkontot insatt belopp. För B-skattebetalare, företagare och fria yrkesutövare bör motsvarande möjligheter öppnas.

Det finns vidare starkt grundad anledning att pröva en form för skattelättnader som premierar bostadssparandet. En ökning av bostadssparandet blir till nytta för spararna själva men även för bostadssektorn som helhet genom att ökade kapitalresurser ställs till bostadsbyggandets förfogande. Det har mot förslagen till stimulerat bostadssparande uttalats att egnahemsfastigheter och bostadsrättslägenheter ändock är förmånligt behandlade ur skattesympunkt. För de allra flesta är det dock en lång väg innan de uppnår målet, en egen bostad. Vad vi syftar till är att stimulera dem som inte har en bostad att genom eget sparande skaffa sig en sådan.

Premiering bör utgå till den som sätter in pengar på särskilt bostadssparkonto. Medlen skall användas för eget hem eller insatslägenhet i bostadsrättsförening. Att ägaren använder en del av fastigheten i yrkesverksamhet eller att bostaden uppförs på jordbruksfastighet bör inte utgöra hinder för premiering. För att undgå beskattning bör medlen ha investerats för ändamålet senast före utgången av tio år efter sparandeperiodens början.

Med anledning av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag till riksdagen med ledning av vad i motionen anförts rörande premiering av personligt sparande på särskilt sparkonto i bank eller annan penninginrättning samt rörande skattelättnader för mål-inriktat bostadssparande.

Stockholm den 28 januari 1970

Johannes Antonsson (cp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Stig Josefson (cp)
i Arrie